

Video :

Netvliesloslating

Stationsgeluiden

Het videofilmpje werd volledig in eerste-persoonsperspectief gedraaid.

Een persoon stapt uit een trein. Hij ziet wachtende reizigers op het perron. Hij ziet plots flitsen, afgewisseld met wazige beelden. Even is alles overbelicht. Dan komt een sluier in het gezichtsveld. Een groot deel van zijn gezichtsveld wordt belemmerd.

Hij zoekt naar een trap en gaat naar boven. Hij ziet de onderste treden; de bovenste treden ziet hij niet.

Hij komt in een grote ruimte en stopt even voor het bord met de vertrekuren van de treinen. Het linkergedeelte van het bord is goed zichtbaar, maar bovenaan rechts ziet hij niets meer; ja zelfs bijna de helft van zijn gezichtsveld is, als het ware diagonaal, met een ondoorzichtige sluier bedekt.

Hij begeeft zich naar de krantenwinkel, stapt binnen, wendt zich naar de afdeling met de toeristische gidsen.

Hij neemt een gids over Brussel en begeeft zich naar de kassa.

De winkelier: "Goeiedag, bonjour".

De persoon legt de gids op de toonbank.

De winkelier: "Vier euro, alstublieft".

De persoon overhandigt een bankbriefje; de winkelier neemt het in ontvangst en geeft wisselgeld terug. De persoon ziet de winkelier niet, maar merkt dat hij zijn hand uitsteekt.

De persoon staat nu voor richtingsaanwijzingen. Goed uitkijken, want hij ziet er maar een deel van. Hij gaat naar de uitgang op een roltrap en komt op straat uit, net voor voorbijgaand verkeer.

Hij staat aan een voetgangersoversteekplaats en kijkt naar links en naar rechts alvorens over te steken.

Bij de aankomst aan de overkant van de straat kijkt hij naar zijn plan. Even wennen met dat beperkt gezichtsveld, want de helft van het plan is onzichtbaar. Hij stapt richting stadscentrum. Hij omzeilt grote rotsblokken die op het voetpad werden geplaatst, wandelt door een eenrichtingsstraatje, loopt een postkaartenwinkel voorbij, ontwijkt wegenwerken die de straat versperren en kijkt naar toeristische bordjes waarvan hij er slechts een deel van ziet. Eindelijk vindt hij de richting van de Grote Markt.

Hij komt op de Grote Markt uit waar een groepje toeristen foto's maakt. Hij kijkt kort omhoog, maar kan de spits van de toren van het stadhuis niet zien zonder zijn hoofd extreem naar achteren te moeten overhellen.

Hij neemt zijn GSM en zoekt iets in een bestand: niet makkelijk met zo'n beperkt gezichtsveld.

Hij wandelt door en komt zodoende bij Manneken Pis. Onderweg ontweek hij een versperring en kijkt nu naar het bord met de straatnaam: "Brouwersstraat". Hij stopt aan een rood licht voor een voetgangersoversteekplaats en steekt over wanneer het licht op groen komt te staan.

Voor het beeld van Manneken Pis die hij door zijn beperking maar half kan zien, komt hij een groepje jonge toeristen tegen die mekaar fotograferen.

Een man met een rugzak stapt naar de persoon toe. Hij ziet hem slechts gedeeltelijk op hem afkomen en herkent hem niet. De onbekende man reikt hem een hand.

Einde van het videofilmpje